

«Батьки, діти, педагоги– шляхи взаємодії»

(заняття – тренінг для учасників навчального процесу)

Тема: «Батьки, діти, педагоги– шляхи взаємодії»

Мета: *Познайомити батьків із особливостями розвитку дітей, їх емоційним світом.*

Допомогти усвідомити батькам важливість їхнього позитивного впливу та почуття безумовної та умовної любові на дитину, навчити розуміти дитину, її права та потреби.

Сприяти продуктивній співпраці вчителя, батьків та дітей в ході навчання у школі.

*Формувати позитивний емоційний настрій у дітей, батьків, педагогів.
Допомогти батькам соціалізувати дітей.*

Хід проведення заняття

Привітання учасників заняття.

Презентація мети заняття. (коротка характеристика проблем підлітків).

«Скринька сподівань». (Кожен учасник опускає в скриньку написане на трикутничку сподівання від зустрічі).

«Аматорське фото – сімейний альбом». Учасники отримують папір овальної форми, на ньому кольором, використовуючи округлі форми, зображують: батьки – «Моя сім'я», учителі – «підлітки і я» (себе і найбільш яскраві особистості підлітка), дитина- «Я»

Рефлексія: Що було важко? Чому коло мало таку величину, і чому саме таким кольором малювали? (Учителі по черзі демонструють свій малюнок і розповідають, хто в їхньому розумінні яскрава особистість в підлітковому віці і чому?).

Інформаційна частина «Особливості дитячого світу».

Ми часто вважаємо, що діти мають нас і навколишній світи розуміти так само, як дорослі, але це – найбільша омана. Діти роблять свої висновки з огляду не тільки на те, що ми при цьому робимо, як поведимося з іншими людьми. Наш особистий приклад часом більше виховує, ніж навчання.

Учасники отримують картки з надрукованими особливостями дитячого світу порівняно зі світом дорослих:

- відсутність сформованих поглядів;
- швидкість перевтілення;
- емоційність;
- висока мінливість;
- необтяженість побутовими турботами;
- відкритість;
- імпульсивність;
- злиття із зовнішнім світом;
- життя реальними подіями;
- повнота самовідчуття.

Часто батькам здається, що дитина погано поводить себе через бажання зробити щось погане навмисно, однак так буває далеко не завжди. В основі будь-якої

небажаної негативної поведінки дитини можуть бути причини негативної поведінки (*розглядаємо на табло*):

- вимога впливу або комфорту;
- бажання показати свою владу або демонстративну непокору;
- помста, відплата.

1. Вправа «Про права»

Учасники діляться на «батьків» і «дітей». У кожного листок паперу і ручка. Мета кожної групи – скласти список своїх прав. Потім вони по черзі називають ці права один одному. Протилежна сторона повинна прийняти це право, чи відхилити. А вчителі повинні вирішити на чію сторону вони перейдуть .

Рефлексія: Чію позицію легше було представляти: батьків чи дітей? Чому? Вчителям запитання чію сторону було легше приймати ,чому?

2. Інформація про дві території

Батьки хочуть, а також і вчителі, знати про дитину все. Рівень контролю за дітьми часом буває дуже високий. З чим це пов'язано?

(*Психолог демонструє малюнок і коментує його*). (*Додаток 1*)

Модель «Територія матері»

I. В період виношування територія дитини цілком належить території матері, знаходиться під її контролем.

II. Поява на світ лиш трохи змінює ситуацію. За територію дитини (ліжечко, бажання) теж потрібний невсипущий контроль.

III. Але подальші події розгортаються таким чином, що дитина все частіше і частіше починає виходити з поля зору матері, і, зрештою, метою її розвитку стає самостійність.

Зазвичай, цей процес поступовий та індивідуальний, з постійною передачею прав і відповідальності в міру готовності дитини діяти незалежно від матері, однак уся проблема в тому, наскільки батьки. Інші дорослі, готові надати ці права. Іноді на цих територіях можуть відбуватися цілі бої – дитині доводиться боротися за обстоювання своєї самотності, або, навпаки, ситуація «маминого крильця» її дуже влаштовує, зате дорослих потім дуже обтяжує соціальна неспроможність дорослої дитини.

3. Вправа «Риси дитини».

Учасники отримують картки (Додатки 2-4). Заповнюють їх.

Рефлексія: Що було легше заповнювати сторону «-», чи сторону «+».

Висновок: Якщо ви легко вписували «-», а важко «+», то навряд ви приймаєте свою дитину такою, як вона є. Це ж стосується вчителів та дітей. Яку сторону вам було легше заповнювати та сторона для вас більш сприйнятна.

4. Вправа «Мова прийняття/ неприйняття»

Дуже часто говорять про безумовне прийняття дитини у всіх її проявах. Цілком зрозуміло, що часто дорослі протестують і дивуються, а за що любити. Адже всі батьки ставлять перед собою мету: виховати самостійну, відповідальну, охайну, добру дитину. Часто, демонструючи безумовне прийняття дитини, батьки не можуть виявити в неї ці риси, і в результаті мають справу з досить егоцентричною особистістю дитини. Любов до дитини важлива як умовна, так і безумовна. Більш безумовна любов матері, у батьків – умовна. В перші роки дитині необхідна велика любов, її безумовне прийняття. Що формує довіру до світу і почуття впевненості в собі. Недарма в багатьох народів світу дитині до 5-6 років дозволяють багато, а потім настає період навчання соціальних вимог і заборон.

Отже: Батьки мають право, а також і інші дорослі любити дитину за щось, показуючи їй важливість якихось її ознак.

5.Вправа «Дерево підсумків»

Учасники пишуть на «яблуках»(стікерах) враження від тренінгового заняття. (Чи сподобалось,чи справдились очікування,що дізнались нового...)

6.Легенда

В.А. Сухомлинського «Хто найкращий майстер на землі».

Це було дуже давно. В одному селі на Україні дівчата й жінки надумали показати свою майстерність. Домовилися, що в неділю всі прийдуть на сільський майдан і кожна принесе найкраще, що вона створила своїми руками: вишитий рушник, мережива, полотно, скатертину, одягу.

І от у неділю всі дівчата й жінки прийшли на майдан. Принесли силу чудових речей: гаптовані золотом та сріблом шовкові покривала, тонкі мережані занавіски, на яких були вив'язані дивовижні пташки.

Та переможницею несподівано для всіх стала дружина одного бідняка – Марина. Вона не принесла ні рушника, ні мережива, хоч усе це вона вміла прекрасно робити. Вона привела п'ятирічного сина Петруся, а Петрусь приніс жайворонка, якого він сам вирізав із дерева. Підніс Петрусь жайворонка до вуст – і заспівала, защебетала пташка, як жива. Усі стояли на майдані, затамувавши подих, а над майданом, у блакитному небі, співав справжній, живий жайворонок, приваблений співом із землі...

Той, хто творить розумну й добру людину, - найкращий майстер на землі. Така була ухвала старійшин.

7.Слова-побажання учасникам

«Пам'ятайте, що дитина – це дзеркало життя своїх батьків. Як у краплі води відбивається сонце, так і в дітях відображається духовне багатство мами і тата. Робіть усе, щоб дитинство і майбутнє ваших дітей було прекрасним. А діти пам'ятайте, що потрібно цінувати та любити своїх батьків, вони в нас найдорожчі. Любові та взаєморозуміння, успіхів і щастя вам і вашим дітям».

Додаток 4

№ з/п	Що мене засмучує в мені	Що мене тішить в мені

